

LA META DE LA QUARESMA

En el seu missatge per a la quaresma d'enguany, el papa Francesc ens proposa una reflexió sobre l'esdeveniment de la Transfiguració, que sempre escoltem en l'evangeli del segon diumenge d'este temps litúrgic. De la mateixa manera que el Senyor va prendre a alguns dels seus deixebles i se'ls va emportar al cim d'una muntanya, també a tots nosaltres vol portar-nos a un lloc apartat, perquè ens alliberem d'una manera de viure caracteritzada per la rutina de qui fa les coses repetitivament i sense parar-se a reflexionar, per la mediocritat o per donar importància a coses que són secundàries. D'esta manera contemplarem la nostra vida des de la perspectiva de Déu i ens deixarem transformar per Ell. Perquè això succeïssa necessitem entrar amb Crist en un clima d'oració i no tindre por per a situar-nos davant la veritat de la nostra vida en la presència de Déu. El papa sant Joan Pau II, en un dels seus missatges de quaresma, va afirmar que este és el temps de la veritat de la nostra vida.

Viure este procés no és fàcil. Cal pujar amb Jesús a una muntanya elevada. Això significa que estem cridats a viure amb Crist una experiència d'ascesi, de lluita contra les temptacions (primer diumenge de quaresma) i, d'esta manera, poder seguir-lo en el camí de la creu. És un camí que requereix esforç, sacrifici i concentració, i que no el podem recórrer només amb les nostres pròpies forces: únicament sostinguts per la gràcia podem superar les nostres faltes de fe i vèncer les resistències per a seguir a Jesús.

Jesús no va pujar sol al Tabor. Va voler que esta experiència no fora solitària, sinó compartida, com ha de ser tota la nostra vida de fe. Això significa que la quaresma ha de viure's eclesialment. A Jesús hem de seguir-lo junts: escoltant la seua Paraula en les celebracions litúrgiques, acollint-la en l'esperit de la tradició eclesial, i alimentant-nos del mateix Crist que se'ns dona en l'Eucaristia. És així com les diferències que pugua haver entre nosaltres i que, en determinats moments, poden dificultar la vida de les nostres comunitats cristianes, no es convertiran en divisions.

Mentre el Senyor estava en oració "es va transfigurar en presència d'ells: el seu rostre resplendia com el sol i les seues vestidures es van tornar blanques com la llum" (Mt 17, 2). Esta és la meta del camí quaresmal: poder contemplar en la Pasqua la glòria del Senyor, resplendent per una llum sobrenatural que s'irradia des de dins de la seua persona. Qui té la gràcia d'arribar a conèixer d'esta manera a Jesucrist, ell mateix queda transformat, fins al punt que en la seua persona i en la seua vida arriba a percebre's la imatge del Senyor. La meta de la quaresma no pot ser l'autosatisfacció orgullosa de pensar que gràcies al nostre esforç som millors que els altres, sinó que, recorrent el camí de la creu, obrim el nostre cor amb humilitat a la gràcia transformadora de Déu que vol reproduir en nosaltres la imatge del seu Fill.

**Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València*